

Bemærkninger til forslaget

Efter det danske nej til Maastrichttraktaten i juni 1992 indledtes forhandlinger mellem Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Forhandlingerne resulterede i oktober 1992 i det såkaldte nationale kompromis, som Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti efterfølgende tilsluttede sig. Det nationale kompromis blev Danmarks forhandlingsgrundlag på regeringskonferencen i Edinburgh, hvor Danmark og de øvrige EU-lande enedes om en protokol med de danske forbehold. Forbeholdene indebærer dels, at Danmark ikke deltager i samarbejdet på de områder, der er dækket af forbeholdene, dels, at Danmark udtrykkeligt fastslår, at Danmark ikke vil forhindre de øvrige lande i at gå videre på de pågældende områder.

Situationen i dag er meget forskellig fra dengang. Sverige, Finland og Østrig blev medlemmer af EU i 1995, udvidelsen med 10 nye medlemslande i Central- og Østeuropa er besluttet, en ny regeringskonference står for døren i 2004, og EU står dermed midt i en ny udvikling. De danske forbehold er i denne situation ikke i overensstemmelse med Danmarks interesser.

Udvidelsen

Efter udvidelsen ændrer EU karakter. EU vil i fremtiden repræsentere et helt Europa uden skillelinjer, hvor fred, demokrati, menneskerettigheder, social og økonomisk udvikling og evnen til at løse grænseoverskridende problemer vil blive sat i højsædet. Danmark bør helt og fuldt og uden forbehold deltage i dette samarbejde. Skiftende danske regeringer har siden topmødet i København i 1993 kæmpet for, at der ikke skulle blive A- og B-medlemmer i samarbejdet. Danmark har med sine forbehold valgt selv at være B-medlem. Det er ikke i Europas eller Danmarks interesse.

Regeringskonferencen

Regeringskonferencen vil blive sat i gang hurtigt efter afslutningen af det europæiske konvent, der for tiden arbejder på et oplæg til en traktat eller forfatning. Danmarks forhandlingsposition vil blive styrket,

hvis man inden regeringskonferencen får afklaret de danske forbehold, bl.a. fordi det er på de områder, hvor Danmark har forbehold, EU udvikler sig mest dynamisk i disse år. Danske forhandlere vil derfor under regeringskonferencen have langt bedre mulighed for at påvirke det endelige resultat i den retning, vi vil, hvis de ikke er bundet af de danske forbehold.

Forbeholdene

Forslagsstillerne har bevidst valgt at se bort fra det danske forbehold vedr. unionsborgerskab, fordi det i Amsterdamtraktaten udtrykkeligt er slået fast, at »Unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette.«

Det er derfor forslagsstillerens opfattelse, at dette forbehold ikke er sat under samme pres som de resterende forbehold i forhold til den kommende regeringskonference.

Euroen

Danmark stemte i september 2000 om den danske deltagelse i euroen. Men siden er euroen indført i praksis: Den er en realitet i dagligvarehandel og i andre økonomiske dispositioner for mere end 300 millioner europæere. Den økonomiske situation i Europa og resten af verden har ført til en diskussion af stabilitetspagten og konvergenskravene. I denne diskussion og diskussioner om de overordnede beslutninger om den økonomiske politik i euroområdet er Danmark reelt sat uden for indflydelse, selv om beslutningerne er af afgørende betydning for Danmark.

Nyt er det endvidere, at den svenske regering har besluttet, at Sverige skal stemme om euroen i september 2003. Danmark risikerer at blive hægtet endnu mere af den europæiske udvikling.

Forsvarsforbeholdet.

Udviklingen i EU's indsats på forsvarsområdet har forskudt sig. EU har ikke planer om at udvikle et territorialforsvar i konkurrence med NATO. Det var frygten i 1992. Derimod har EU besluttet sig for at kunne spille en selvstændig rolle i krisestyring og